

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1308/2017
19.12.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ивана Крстића и др, због кривичног дела тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 5. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 81/10 од 07.12.2017. године, поднетом против правноснажних пресуда Окружног суда у Чачку К 83/04 од 23.06.2006. године и Врховног суда Србије Кж1 349/07 од 10.05.2007. године, у седници већа одржаној 19.12.2017. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 81/10 од 07.12.2017. године као основан, па се само у односу на окривљеног Ивана Крстића **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Окружног суда у Чачку К 83/04 од 23.06.2006. године и Врховног суда Србије Кж1 349/07 од 10.05.2007. године, тако што Врховни касациони суд, узимајући као утврђене казне затвора по наведеним правноснажним пресудама у трајању од 13 година за кривично дело тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 5. КЗ, казну затвора у трајању од две године и шест месеци за кривично дело недозвољено држање оружја из члана 348. став 2. КЗ и казну затвора у трајању од 10 година и 5 месеци изречену правноснажном пресудом Општинског суда у Новом Саду Кв 405/03 од 08.07.2003. године, применом одредбе члана 48. став 2. тачка 3. Кривичног закона Савезне Републике Југославије, окривљеног Ивана Крстића **ОСУЂУЈЕ** на јединствену казну затвора у трајању од 15-петнаест година у коју казну му се урачунава време проведено у притвору и на издржавању казне почев од 16.08.2001. до 26.02.2004. године и време проведено у притвору Окружног затвора у Чачку од 27.02.2004. године па надаље као и време до сада проведено на издржавању казне по наведеним пресудама.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Чачку К 83/04 од 23.06.2006. године, између осталих, окр. Иван Крстић, под тачком V.1. оглашен је кривим због кривичног дела тешко убиство из члана 114. тачка 3. и 5. КЗ, за које дело му је утврђена

казна затвора у трајању од 13 година, под тачком IX оглашен је кривим због кривичног дела недозвољено држање оружја из члана 348. став 2. у вези става 1. КЗ, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од две године и шест месеци, па је суд, узимајући као утврђену казну затвора по правноснажној пресуди Општинског суда у Новом Саду Кв 405/03 од 08.07.2003. године, у трајању од 10 година и 5 месеци, окривљеног осудио на јединствену казну затвора у трајању од 20 година у коју казну му се урачунава време проведено у притвору и на издржавању казне почев од 16.08.2001. године до 26.02.2004. године и време проведено у притвору од 27.02.2004. године па надаље.

Одлучујући, поводом изјављених жалби, Врховни суд Србије је пресудом Кж1 349/07 од 10.05.2007. године, по службеној дужности, преиначио првостепену пресуду у односу на окр. Ивана Крстића тако што је кривично дело описано у тачки V.1. изреке првостепене пресуде правно квалификовао као кривично дело тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 5. КЗ, за које дело је утврдио казну затвора од 13 година, узео као утврђене казне затвора у трајању од две године и шест месеци за кривично дело из тачке IX изреке пресуде и казну затвора у трајању од 10 година и 5 месеци по пресуди Општинског суда у Новом Саду Кв 405/03 од 08.07.2003. године, па окр. Ивана Крстића осудио на јединствену казну затвора у трајању од 20 година са урачунавањем времена у притвору и на издржавању казне, како је то наведено у изреци првостепене пресуде.

Против наведених правноснажних пресуда Републички јавни тужилац је поднео захтев за заштиту законитости Ктз 81/10 од 07.12.2017. године, због повреде закона из члана 369. тачка 3. ЗКП („Службени лист СРЈ“ 70/01 и 68/02 и „Службени гласник РС“ 58/04 ... 76/10) у вези члана 48. став 2. тачка 3. Кривичног закона Савезне Републике Југославије и члана 5. Кривичног законика, са предлогом да Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости усвоји, обе пресуде преиначи у погледу примене закона код изрицања јединствене казне за кривична дела у стицају у смислу одредбе члана 48. став 2. тачка 3. КЗ СРЈ у вези члана 5. КЗ.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио браниоцу окривљеног, адв. Ивану Војводићу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Основано се у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је правноснажним пресудама Окружног суда у Чачку К 83/04 од 23.06.2006. године и Врховног суда Србије Кж1 349/07 од 10.05.2007. године повређен закон на штету окр. Ивана Крстића - члан 369. тачка 3. ЗКП важећег у време доношења пресуда, јер је код одмеравања јединствене казне за кривична дела у стицају примењен закон који се не може применити.

Наиме, Окружни суд у Чачку, је применом одредаба члана 62. став 1. и 60. став 1. Кривичног законика окривљеног Ивана Крстића осудио на јединствену казну затвора у трајању од 20 година, чиме је поступио противно одредби члана 5. Кривичног законика, којом је прописано да ће се на учиниоца кривичног дела применити закон који је важио у време извршења кривичног дела, а уколико је после извршења кривичног дела измењен закон једном или више пута, примениће се закон који је најблажи за учиниоца. Насупрот томе, суд је, приликом примене одредаба о одмеравању јединствене казне у наведеном трајању за кривична дела у стицају применио опште одредбе Кривичног законика који није блажи по учиниоца и тиме, на штету окривљеног повредио закон.

Одредбом члана 48. став 2. тачка 3. Кривичног закона Савезне Републике Југославије, који је важио у време извршења кривичних дела обухваћених правноснажном пресудом Окружног суда у Чачку К. 83/04 од 23.06.2006. године, прописано је да ће суд, ако је учинилац једном радњом или са више радњи учинио више кривичних дела за која му се истовремено суди, претходно утврдити казне за свако од тих дела, па ће за та дела изрећи јединствену казну која мора бити већа од сваке појединачно утврђене казне, али не сме достићи збир утврђених казни нити прећи 15 година затвора.

Одредбом члана 60. став 2. тачка 2. Кривичног законика прописано је да ће суд у истој ситуацији изрећи јединствену казну тако што ће повисити најтежу утврђену казну, с' тим да иста не сме достићи збир утврђених казни нити прећи 20 година затвора.

Из наведеног је јасно да је одредба члана 48. КЗ СРЈ блажа за окривљеног у односу на одредбу члана 60. КЗ, па је у конкретном случају, за кривична дела извршена 19.03.2001. године, код изрицања јединствене казне за кривична дела у стицају требало применити одредбе Кривичног закона Савезне Републике Југославије који је важио у време извршења предметних кривичних дела. Како је, суд, дакле, применио кривични закон који се није могао применити, то је учињена повреда одредбе члана 369. тачка 3. тада важећег Законика о кривичном поступку.

Како Врховни суд Србије у жалбеном поступку није отклонио наведену повреду јер је првостепену пресуду у односу на окр. Ивана Крстића преиначио само у погледу правне квалификације кривичног дела описаног у тачки V.1. изреке првостепене пресуде и осудио га на јединствену казну затвора од 20 година, то је иста повреда закона учињена и другостепеном пресудом.

Имајући у виду природу учињене повреде закона, Врховни касациони суд је преиначио правноснажне пресуде Окружног суда у Чачку К 83/04 од 23.06.2006. године и пресуду Врховног суда Србије Кж1 349/07 од 10.05.2007. године, само у погледу примене закона код изрицања јединствене казне за кривична дела у стицају, те је, узимајући као утврђене казне затвора по наведеним правноснажним пресудама, применом одредбе члана 48. став 2. тачка 3. КЗ СРЈ, окр. Ивана Крстића осудио на јединствену казну затвора у трајању од 15 година у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 16.08.2001. до 26.02.2004. године, као и време проведено у притвору од 27.02.2004. године па

надаље и време до сада проведено на издржавању казне затвора по наведеним пресудама.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 2. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Драгана Вуксановић,с.р.

Председник већа-судија
Зоран Таталовић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић